No. 95. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 10 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Boekbeschouwing.

Verhandeling over de besmettelijke Longziekte van het rundvee en de maatregelen om dezelve af te weren en te stuiten, door J. van Hertum, Eerste Provinciale, en Rijks-Veearts der eerste klasse, adviserend lid der Provinciale Commissie van landbouw in Zeeland, te Middelburg. Tweede en veel vermeerderde druk. Zierikzee, bij P. de Looze, 1842.

De behoefte aan dezen tweeden druk getuigt van de belangstelling, welke deze verhandeling in ons vaderland gevonden heeft en nog voortdurend vindt. En inderdaad wij gelooven, dat zij die in de hoogste mate verdient.

Het onderwerp is aller gewigtigst. Eene schade van millioenen werd reeds door deze volksramp berokkend; de prijzen van het vee en van de voortbrengselen er van klommen aanmerkelijk en maakten het leven in ons dure land nog weder duurder; vele veehouders, door de ramp bezocht, moesten hunne levenswijze bekrimpen en verminderden hierdoor de bestaanmiddelen van een aantal neringdoenden; en eindelijk — er bestaat ook nu nog geen het minste uitzigt, dat het beter zal worden, maar wel integendeel de vrees voor erger, naardien het eigenbelang der veehouders, bijzonder onder de jongst ingevoerde wetgeving, ten sterkste zal aanprikkelen, om de ziekte, waar zij ontstaat, te verheimelijken en dat aangetast vee te vervoeren en verkoopen, waardoor dan de ruimste gelegenheid voor de smetstof ontstaat, om zich heinde en verre te verspreiden.

Het moet bevreemden, dat eene zoo gewigtige zaak, behalven bij de veehouders en eenige landeigenaars, zoo weinig aandacht schijnt te trekken, als gold het hier slechts een gering, een ondergeschikt belang.

Zoover wij weten, heeft niet eens het *Handelsblad* het der moeite waardig gekeurd, een enkelen regel in voor- of nadeel van het jongst aangenomene wetsontwerp op het fonds voor den landbouw in zijne kolommen op te nemen. Doch het is waar, het gold hier niet direct den *handel.*

Uit de redevoeringen der Staten-Generaal blijkt het ook, dat maar zeer enkele leden, (en daaronder moet aan het hoofd de heer Gevers van Endegeest geplaatst worden.) zich op de hoogte hadden gesteld, om al het gewigt van dit onderwerp, in betrekking tot het algemeene welzijn, te doorgronden en beoordeelen. De meerderheid nam eene wet aan *om het veefonds te behouden*; terwijl er behoefte was, om *den veestapel tegen vernietiging en den veeman tegen zynen ondergang te beveiligen.*

Men heeft vroeger breedvoerig in dit blad het onvoldoende van het nu met enkele wijzigingen aangenomene ontwerp in de bijzonderheden aangetoond, en de *Arnhemsche Courant*, niet uitsluitend handelsgezind, heeft hare belangstelling in de zaak, door de overneming onzer artikelen aan den dag gelegd.

Het heeft niet mogen baten. Eene verhooging van belasting, om krachtiger te kunnen handelen, was in de sectien gebleken in strijd te zijn met het gevoelen der leden van de Tweede Kamer. De Minister meende van geen ander gevoelen te moeten zijn; en de volksramp zal nu blijven voortduren; talrijke landlieden te gronde rigten; de tot nog toe gespaarde Provincien aanhoudend blijven bedreigen; onze productie van boter en kaas doen afnemen; de prijzen daarvan en van het vleesch van lieverlede doen klimmen, en dan ook eindelijk den *handel* zelven belangrijk nadeel toebrengen.

Het doet ons opregt leed, dat deze tweede uitgaaf niet het licht heeft gezien vóór de behandeling der wet op het veefonds. Wij betwijfelen zeer, of dan niet zoowel aan den Minister als aan de Staten-Generaal de oogen geheel zouden zijn opengegaan.

Meer afdoende bewijzen, dan de kundige Schrijver, [die niet slechts theorien *verkondigt*, maar ze ook voor het heil des lands *toepast*,] levert, kan men wel niet verlangen, om tot de overtuiging te komen: dat de Longziekte hier te lande door overbrenging van smetstof is ontstaan en verspreid, dat zij dus hier is *primitif besmettelyk*; dat zij alverder noch door geneesmiddelen, noch door het middel van afzondering *alleen* verwacht mag worden te zullen kunnen worden overwonnen; dat hiertoe noodig is, op plaatsen, waar zij voor het eerst ontstaat het vee voor rekening van het Rijk, ten algemeenen nutte te eigenen; voorts het zieke vee te dooden en begraven, en het verdachte af te slagten en voor zooveel het vleesch bruikbaar is te verkoopen; terwijl in plaatsen, waar de ziekte reeds meer verspreid is, de blijkbaar zieken afgeslagt en bij bruikbaarheid van het vleesch dit verkocht en overigens de verdachte runderen onder opzigt der Politie zullen blijven en van de noodige merken, opdat ieder er zich voor kunne wachten, zouden moeten voorzien worden.

De uitvoerlijkheid en het minder schadelijke van deze en verder door hem voorgestelde maatregelen dan die dergene welke men tot nu toe volgde, wordt door den schrijver met zulke bondige bewijzen en zulke sterk sprekende proeven, in een aantal gevallen gestaafd, dat alle verdere twijfel bij den onvooringenomen beoordeelaar geheel moet wegvallen.

Wij kunnen den schrijver wel geene hoop geven, dat zijne voorstellen in het algemeen zullen worden opgevolgd, zoolang nog eenige Provincien van de ziekte verschoond blijven, welke men daarom van eene verhoogde belasting zou willen vrijhouden, omdat *zy* aan de hulp daaruit te verleenen nog geene dadelijke behoefte hebben, en zij dus voor anderen zouden mede betalen.

Die Provincien trekken wel het voordeel der hoogere prijzen van het vee, de boter en kaas, waarvan de productie *by haar* niet is verminderd; doch een belastingje van eenige meerdere centen per rund voor de *algemeene* zaak te moeten dragen, zie dat is iets, hetwelk de vertegenwoordiger uit zulk eene Provincie afgevaardigd, zou meenen niet te moeten vorderen, jegens zijne committenten niet te kunnen verantwoorden; — doch des schrijvers arbeid zal daarom geene mindere verdienste, geene mindere waarde hebben De wetenschap zal er altans weder door zijn verrijkt; de weg van behoud aangewezen; en wordt deze niet bewandeld en de veestapel vernield, en de veeman ten ondergang gebragt, dan zal ten minste *zyn* geweten in rust zijn, gelijk dat van elken anderen openbaren schrijver en bijzonderen persoon, welke deed waartoe pligtgevoel hem aandreef, waartoe overtuiging hem drong.

Wij wenschen aan deze nadere uitgave al het succes, hetwelk zij verdient.

De Karaiten, eene eerste bijdrage tot de kerkelijke geschiedenis der Israëliten.

> Dans le petit nombre de principes sur lesquels tous les peuples sont d'accord, celui de l'existence de Dieu tient le premier rang.
>
> Le colonel de Weiss.

De Mozaïsche godsdienst heeft oudtijds, Pharizeën, Saduzeën, Esseën, Herodianen en andere secten voortgebragt. Ook de Karaiten zijn in haren schoot ontstaan: vermoedelijk de schriftgeleerden waarvan de Apostel Marcus gewaagt, die Jesus vroegen: « welk gebod het eerst van « allen was."

Karaiten en Saduceën mogen niet met elkander verward worden. De haat en verbolgenheid der voorstanders van het Pharizeïsmus hebben niets onbeproefd gelaten, om beide sekten te vereenzelvigen; met geen ander oogenschijnlijk doel, dan den Karaiten het ongeloof aan de onsterfelijkheid der ziel en de wederopstanding der dooden aan te wrijven, ten einde wrok en afschuw tegen hen op te wekken, hunne hardnekkige antagonisten te verketteren en hun de vervolging van Joden, Christenen en Mahometanen, onder welker bescherming zij leefden, op den hals te laden.

De Karaiten hebben, bij de almagt, eenheid, onstoffelijkheid en voorzienigheid Gods, en meer andere fundamentele punten, wel degelijk belooning en straf in het eeuwige leven, als geloofsartikel aangenomen, en daarentegen het aanzijn des duivels en de zielsverhuizing volstandig geloochend.

Deze secte wordt heden ten dage gevonden in het Oosten, voornamelijk in de Levant, Aleppo, Konstantinopel, Tartarye, Egypte, alsmede te Luczk, Haliztrock, Krosnytrock, Krosny-ostro en meer andere plaatsen in Oostenrijksch Polen. Aanzienlijke gemeenten der Karaiten worden ook in de Krim, bijzonder te Baktscheserai, aangetroffen, waar zij hunne eerédienst in een bij uitstek fraai kerkgebouw verrigten, hetwelk Keizer Alexander, vergezeld van een voornaam Engelsch reiziger, in 1817, met een bezoek vereerde.

De Pharizeën stellen een onwankelbaar geloof in de vijf boeken van Mozes of den Pentateuchus; zij hechten daarenboven onwrikbaar en onbegrensd aan de overlevering, of de verklaring der *wetten* en de *uitlegging* van het overige deel der heilige schrift, zoo als de groote wetgever dezelve, gedurende veertig dagen en veertig nachten van de Voorzienigheid heeft ontvangen en die in later tijd, in de Mischna en den Talmud zijn verzameld en opgenomen.

De Karaiten willen der overlevering geene achting weigeren of zich geheel en al aan hare wetenschappelijke beoefening onttrekken; doch in het grondgebied van het geloof hebben zij haar nimmer mogen dulden; en ziedaar hetgeen, tot dus verre, het cardinale punt van eeuwigdurend verschil, tusschen hen en de Pharizeën, heeft uitgemaakt. De Karaiten houden zich doorgaans stipt en zonder de minste afwijking, aan den letter, of beter gezegd, aan den *leestekst* der heilige schrift; zij verwerpen de mondelijke wet met al hare aanhangselen en bijvoegselen; zij nemen het gezond verstand, den geest der Hebreeuwsche taal en andere eenvoudige hulpmiddelen te baat, ten einde onverklaarbare plaatsen der Openbaring te verduidelijken en op te helderen; schieten deze hulpmiddelen te kort, dan wordt de schrift naar den letter genomen. Over het algemeen hebben de Karaiten het gebod van hunnen onvergelijkelijken meester: « Elke zaak « die ik u gebiede zult gij in acht nemen, gij zult er « niets aan toedoen en niets daarvan afnemen," tot een geheiligden regel voor hun godsdienstig leven aangenomen.

De Karaiten leven in kuischheid, eerbaarheid en strenge zeden; zij beoefenen de deugd en onderscheiden zich door een echt vromen levenswandel. Koophandel, voornamelijk graanhandel, veeteelt, landbouw, ambachten, handwerken en meer bedrijvigheden, zijn de middelen van bestaan der Poolsche Karaiten.

Zij kunnen zich op een groot aantal schrijvers beroemen die in de gewijde letterkunde hebben uitgemunt en die, zoowel voor dit vak, als voor de verschillende vakken van wetenschappen en geleerdheid, de belangrijkste werken hebben geleverd. Zeer ten onregte wordt hun dus, door Ben David bijgenaamd Raiwad, de verregaandste domheid en onkunde toegeschreven. (1)

Omtrent voedsel en kleeding zijn zij matig en ingetogen: doch houden zij iedere opzettelijke ontbering van levensgenot voor ongeoorloofd, die bij de wet niet uitdrukkelijk bevolen is: met Salomon roepen zij dan uit: « Wees niet « overtollig vroom! etc."

Hunne Sijnagogen zijn uiterst net en zindelijk. Zij vorderen drie noodzakelijke vereischten bij het gebed: den mannelijken of maagdelijken ouderdom, hoezeer de jeugd reeds tot het bidden wordt opgeleid; een volkomen besef en oordeelkundig begrip der gebedsformulieren, en de hieruit ontstaande overeenstemming van gevoel en uitdrukking, alsmede ligchamelijke reinheid en zuiverheid; bovendien zijn zij, gedurende den aandachts-tijd, gesteld op orde, stilte, gepasten ernst, behoorlijke kleeding en diep ontzag voor de heiligheid der plaats en het doel der verzameling.

Zij bedienen zich van geen philaktrion of bindriemen. zij vieren den sabbath met eene strengheid die ieders begrip te boven gaat; geen vuur zou den geheelen rustdag binnen hunne woningen, noch door hunzelve, noch door onjoodsche dienstboden, ontstoken worden. Bij de kerkelijke bijeenkomst van dien dag zijn zij, even als de Israëliten over het algemeen, gewoon eene afdeeling des Pentateuchus, en een fragment uit de boeken der Propheten voor te lezen, en daarbij, Cohenniet en Leviet in begrepen, niet meer dan hoogstens vier personen, voor of op te roepen. Daarna het verkondigen, verbreiden en opvolgen van het heilige woord Gods, naar hunne wijze van zien, de hoogste verpligting van ieder Israëliet is, en de wet overigens niets wegens haren *uiterlyken vorm* heeft vastgesteld, is het den Karaiten volkomen onverschillig de voorlezing, uit een pergament handschrift of uit een gedrukten bijbel aan te hooren.

De tijduren worden in den vroegen morgen en in den laten avond gehouden; het door de Rabijnen ingestelde Magarief is in de Karaitische liturgie niet opgenomen. Oudtijds waren de gebeden kort van inhoud en weinig in getal, naar het voorschrift van den Prediker: « God is in « den Hemel en gij zijt op de aarde, daarom zullen uwe « woorden weinig zijn;" in later tijden zijn de gebeden vermeerderd, zonder overtollig of, met het Godes huldi-

gend doel der eeredienst. in strijd te zijn.

Bij de Karaiten wordt de besnijdenis, zonder voorafgaande inscheuring der voorhuid, in acht genomen. Hunne begrafenissen zijn statelijk; de romaneske aanleg hunner doodenakkers wekt indruk en boezemt godsdienstigen eerbied in. Zieken en stervenden worden, door hunne Rabijnen, bezocht, vertroost en bijgestaan. Bewegen overgael der vrouw geeft alleen regt tot echtscheiding. De Karaiten zijn afkeerig van gevallen vee, aas en dergelijke, insgelijks van bloed; zij zijn echter vreemd aan het onderzoek der ingewanden van het geslagte vee; ook trekken zij, door middel van water en zout, het bloed geenszins uit de enkele vleeschstukken.

Zij kennen de voorzorgen niet welke de Israëliten over het algemeen, omtrent het bereiden van paaschbrood, in acht nemen, ofschoon zij zoodanig brood, gedurende het geheele paaschfeest, tot voedsel bezigen. Zij zijn gewoon zich slechts den eersten paaschdag van gezuurde spijzen te onthouden.

De navolgende beweegredenen worden, onder andere, door de Karaiten aangevoerd, ten einde het verwerpen der mondelinge wet of de traditie te regtvaardigen:

1°. Beweren zij, dat bijaldien de Eeuwige die traditie werkelijk had kond gedaan, Mozes, na het ontvangen derzelve, zich niet in de noodzakelijkheid zou hebben bevonden, goddelijke voorschriften te vragen, voor het straffen der sabbath-schenners in de woestijn en de toebedeeling van de nalatenschap des overtreders aan zijne dochters.

2°. Zouden, naar het getuigenis des Talmuds, kort vóór en onmiddellijk na het overlijden van Mozes, een logio mondelijke wetten, vermist of verloren zijn geraakt, en door dit ongeval, zeven honderd twijfelingen wegens de openbaring zijn opgekomen, die nogthans later, door de buitengewone schranderheid en het vindingrijk vernuft van zekeren Athaniel Ben Kenas, weder tot het overleveringsleven werden terug geroepen. Nu houden de Karaiten, door den talmud geruggesteund, staande, dat al die overleveringen niet van Goddelijke herkomst, maar wel door Athaniel Ben Kenas verzonnen zijn.

3°. Geeft de overlevering doorgaans aan den tekst der wet geheel tegenstrijdige en oneigenaardige uitleggingen. Naar hunne meening beteekenen de woorden *Fryfo* en *Nevylo*, kreng en aas en geenszins een aantal spijzen en onderscheidene wijze van toebereiding derzelve, zoo als de Rabijnen zulks willekeurig beweren.

4°. Zijn bij de overlevering de geboden en verboden tot het oneindige, onbegrijpelijke en onuitvoerlijke vermenigvuldigd en uitgetrokken. Zij dienen tot niets dan om den Israëliet het leven te verbitteren en zijne aandacht van gewigtige onderwerpen af te leiden, welke met zijne tijdelijke en eeuwige bestemming in het onmiddelijkste verband staan.

5°. Zegt de schrift: « Dit zijn de wetten die Jehova aan Mozes voor de kinderen Israël heeft gegeven;" bij gevolg de wetten die in de *schrift* opgenomen zijn.

6°. Kan de traditie onmogelijk, van de oudsten ten tijde van Josua, tot de Propheten bereikt hebben; dewijl van die oudsten tot Samuel, een tijdvak van vierhonderd jaar bestaat, waarin slechts de Prophetes Debora voorkomt en nog een ander Propheet, wiens naam niet tot het nageslacht is overgegaan.

7°. Beweren de Karaiten dat ten tijde van Koning Josias en zijne tijdgenooten de Propheten Jeremias en Zephanja, de schriftelijke wet in vergetelheid en onbruik zijnde geraakt, der overlevering geen beter lot kan zijn te beurt gevallen.

8°. Zijn in de schriften der Propheten veelvuldige berispingen over zedelijke vergrijpen, maar geene enkele, wegens de overtreding der mondelijke wet, te vinden.

Ofschoon nu andere en latere Rabijnen niets ongespaard lieten om de Karaiten te belagen en te verguizen; ofschoon eenige derzelven ontmenscht genoeg zijn den leden dezer sekte, het zoogenaamde *feu et lieu* te ontzeggen en hunnen medebroeders te verbieden hen, in lijfsgevaar, bijstand te bieden, zouden zij zich evenwel, door alle tijden, door alle eeuwen, van eene zeer gunstige zijde hebben voorgedaan; zij zouden overal in de algemeene achting hunner landgenooten van andere godsdienstige confessiën gedeeld en, door braafheid, echten godsdienstzin, broederliefde en regtschapenheid, uitgemunt hebben. Overal zou hunne opregtheid en goede trouw spreekwoordelijk zijn, en gedurende een tijdvak van vierhonderd jaar, zou geene criminele actie, tegen een Karait zijn ingesteld.

USBEK.

(1) Vergelijk Sepher hakkabala leboraiwad, met Siphry Ieschunim.

NIEUWSTIJDINGEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 4. Augustus. Uit Marseille hebben wij de *Bombay Times* ontvangen van den 18. Junij, en daarin de volgende berigten uit Indië en China:

» Den 21. Mei heeft, volgens berigten uit Candahar, een gevecht plaats gehad bij Khelat Ghilzee. De tegen Engeland in opstand zijnde inwoners trokken met 2 korpsen, elk van 2000 man, voorzien van ladders, tegen die plaats, om dezelve te bemagtigen. De Engelschen deden eenen uitval en verdreven den vijand, die 104 man op het slagveld achterliet, en van wien men 4 vaandels bemagtigde. Men meent, dat de Engelschen die plaats zouden ontruimen en aftrekken.

» Op de dagen van 3. en 4. Junij is een orkaan, zoo verschrikkelijk, als men er bij menschen geheugen geenen gezien had, over de stad Calcutta uitgebarsten en heeft er geweldige verwoestingen aangerigt; eene menigte menschen hebben daarbij het leven verloren. Omtrent 40 schepen hebben zwaar geleden, ten minste even zooveel zijn onder de golven verdwenen en andere zijn zoodanig geteisterd, dat zij niet meer zullen kunnen dienen. Vele huizen zijn tot den grond toe vernield.

» De Chinezen hebben, na het gevecht van Ningpo, wraak willen nemen door aan het Britsche garnizoen de levensmiddelen af te snijden. Sir *Hugh Cough* heeft hierop het besluit genomen, een korps van 4000 man, 't welk hij vernam dat te Tsieke, omtrent 11 mijlen van Ningpo, post had gevat, aan te tasten. De expeditie heeft uit 1100 man bestaan. De eerste aanval op de versterkte huizen is door de Chinezen, die er zich verschanst hadden, goed uitgehouden. Zij hebben zich dapper verdedigd. Hun verlies wordt op tusschen de 8 à 900 man begroot. De Engelschen hebben 4 dooden en meer dan 40 gekwesten gehad. De Engelsche magt heeft in den omtrek van Nickie nachtverblijf gehouden en des anderen daags heeft zij het kamp, benevens ettelijke mandarijns-huizen verbrand. De Mandarijnen hebben de Chinezen herzameld en trekken te Schouchung, eene stad ten noorden van Iuijaon gelegen, op nieuw bijeen. Sir *Hugh Cough* maakt zich gereed, om hen ook daar aan te tasten."

NEDERLANDEN.

MAASTRICHT, den 4. Augustus. Het *Administratief Memorial voor het Hertogdom Limburg* behelst de volgende Circulaire aan Z. Exc. den Heere Staatsraad Gouverneur van ons Gewest, van den 22 Julij ll., N°. 22, ter mededeeling des signalements van *Isaac Ducase*, van wien, zoo als bekend is, het verblijf op Nederlandsch grondgebied ontzegd is:

« *De Staatsraad Gouverneur van het Hertogdom Limburg.*

» Naar aanleiding eener bij mij ontvangene kennisgeving van den Heer Procureur-Generaal bij het Provinciaal Geregtshof in dit Hertogdom, en ten gevolge eener bij Zijn Edele Groot Achtbare ontvangene circulaire van Z. Exc. den Heer Minister van Justitie, wordt aan het slot dezer, den plaatselijken Besturen, het signalement medegedeeld van zekeren *Isaac Ducase*, welken persoon op Hooger bevel het verblijf binnen dit Rijk is ontzegd, en niettemin, voorzien van een binnenlandsch paspoort, zich weder op het Nederlandsch grondgebied heeft begeven; met uitnoodiging aan dezelve Besturen, om wanneer de voornoemde *Ducase*, zich in derzelver gemeente mogt vertoonen, daarvan ten spoedigste aan den voornoemden Heer Procureur-Generaal, te doen kennis dragen.

Maastricht den 22. Julij 1842.

De Staatsraad Gouverneur voornoemd,
GERICKE VAN HERWIJNEN.

Uit den Signalementstaat blijkt, dat *Isaac Ducase* te Tousemagne geboren, 28 jaar oud en van beroep reizende koopman is; dat hij de Israëlitische godsdienst belijdt, en Parijs tot woonplaats heeft.

Hij is voorzien van eenen pas, afgegeven door den Minister van Frankrijk te 's Hage, den 9 Julij 1842; geviseerd door den Directeur van de politie te 's Hage, den 10 derzelve maand, om te gaan over Maastricht en Aken naar Parijs, daaronder geviseerd onder no. 12242 te Maastricht, den 12. Julij 1842, om te gaan naar Aken.

VLISSINGEN, den 8. Augustus. Bij besluit van den 29 Julij ll. heeft Z. M. tot burgemeester der gemeente fort Bath en Bath, in plaats van wijlen *A. Cornelisse*, benoemd *S. Dronkers*.

Bij besluit van den 31 Julij ll. heeft Z. M. aan *H. van Cruiningen*, op deszelfs verzoek, eervol ontslag verleend als dijkgraaf van den Nieuwhaven-polder.

Bij besluit van dien dag heeft Z. M. tot majoor-kommandant van het bataillon rustende schutterij no. 4, in de provincie Zeeland, benoemd *J. A. Hennequin*, thans kapt. bij dat bataillon.

— Volgens een ingezonden stuk in het *Nieuwsblad*, zal er in de aanstaande zitting van de Staten-Generaal een voorstel van wet nopens de ministeriële verantwoordelijkheid aan de Kamers worden aangeboden; dezelve zal een deel van het voor te drazen tweede en derde boek van het wetboek op het strafregt uitmaken.

— Van eene andere zijde verzekert men, dat in de volgende zitting ook een ontwerp van wet nopens de administratieve regtsmagt aan de Kamers zal worden aangeboden, het welk thans reeds, naar men wil, in gereedheid zou zijn.

GEMENGDE BERIGTEN.

In het hoogerhuis heeft lord Brougham eene zeer welsprekende redevoering gehouden over de noodzakelijkheid van meer krachtige maatregelen tot geheele wering van den slavenhandel. — Uit Java heeft koningin Victoria een paardje ten geschenke ontvangen, dat slechts zeven en twintig engelsche duimen hoog en veel kleiner dan eenige newfoundlandsche hond is. — In de kapel van het fransche gezantschap te 's Hage, is eene plegtige lijkdienst gehouden voor de rust der ziele van Z. K. H. den Hertog van Orleans. — De Koning en Koningin der Belgen zijn den 2 dezer uit Parijs op het kasteel van Laeken teruggekeerd. — Te Iipendam wordt met permissie nog binnen de kerk begraven, bij gebrek van eene begraafplaats in de open lucht. — Koningin Victoria heeft een stukje hout present gekregen waarop de papegaai van Robinson Crusoe plagt te zitten. — Te Rotterdam is eene machine uitgevonden om op hetzelfde vuur op den duur kokend water te houden. — Op het slaapkamertje van de meid van meester van Zutphen te Gorinchem is brand ontstaan, welke door de activiteit zoo der spuitgasten als schutters in 2 uren werd gebluscht. (H. B. 2 Aug.) — Prinses Sophia zal na haar huwelijk in den Haag blijven wonen. — Te Bristol heeft eene wedploegerij plaats gehad; 46 ploegen dongen naar geldprijzen op een stuk bouwland van 8 bunders. — Te Delft leeft een man van bijna 107 jaar met zijne vrouw van 84 jaar; het zedelijk gedrag dezer lieden wordt geroemd. (Delf. C. 4 Aug.) — Van Leiden op Utrecht vaart eene ijzeren trekschuit. — Een burgemeester uit de omstreken van Gouda is in de Schelde verdronken. — In Turkije is de Mahomedaansche almanak door dien der Christenen vervangen. — De kon. van Denemarken heeft op voordragt van Mrs. Frij de inrigting der gevangenissen verbeterd. — Z. M. is den 6. dezer, des avonds laat in de residentie wedergekeerd. — China telt tegenwoordig 250 millioenen inwoners! — De begrafenis van den Hertog van Orleans te Dreux is in plegtige stilte afgeloopen. — In Londen is een aap gestorven, ten gevolge van het eten van eenige lucifers. — Te koop eene schuit met Totebellen, bij Bernhof, in de Leidschestraat, te Amsterdam. — M. Zavij biedt op de Kermis te Gouda, het verongelukken der stoomboot de President, ter bezigtiging aan naar het leven geteekend. (Gouds. C.) — De effectieve sterkte der Engelschen in de Chinesche wateren is 15,000 man troepen, zonder de zeelieden te rekenen, die nog daar en boven eene landings-magt van 5000 man zouden kunnen leveren. De scheepsmagt bestaat uit 5 linieschepen benevens 34 fregatten en kleinere vaartuigen. — Te Hamburg zitten reeds 93 dieven vast die bij den brand hebben gestolen.

Nieuw uitgekomen Boeken.

Nieuwe tooneelen uit het Strafregt, door A. J. van Loon, tweede verzameling f 2.90

Ontrouw en jaloezij, een tafereel der zeden van den beschaafden stand in Parijs, naar het Fransch van Frederic Soulié « 1.60

De Vlugtelingen, een verhaal van George Lau, uit het Hoogd. do. « 4.60

Jacobi Nieuwenhuis, in Acad. Lugduno-Batava, prof. ordin., quaestiones logicæ in usum scholarum «

Redevoering over de gepastheid en noodzakelijkheid van een Patroonaat over de Armen, en de wijze waarop hetzelve behoort te worden uitgeoefend, door H. W. Suringar, tijdelijk voorzitter der vereeniging: Hulpbetoon aan eerlijke en vlijtige armoede, uitgesproken in de eerste algemeene vergadering der vereeniging, te Amst. 22 Jan. 1842 « 0.60

Over den invloed der Machines op de welvaart der volken, door F. van Sorge, Directeur der Nederlandsche Maatschappij van Vee-verzekering en Secretaris der gemeente Biggekerke « 0.75

De verbetering der Waterleiding in de Geldersche Vallei, in verband met de daarstelling eener Kanaalvaart in deze landstreek, door den schrijver der proeven over den ouden loop der rivier de Eem en over de verbetering dier Vallei « 1.90

Handleiding ter aanwijzing van het merkwaardigste langs de beide oevers der Moezel, van Trier tot Coblentz 1.50

As jimme it lije meie, in blijspul, uut it Ingels fen William Shakspeare, forfrijske in mei forkleerjende noten forsjoen troch R. Posthumus « 1.50

Chorographie, of Handleiding tot het ontwerpen van alle soorten van Land-, Zee- en Hemelkaarten, door J. J. Littrouw, Directeur van het Observatorium en Hoogleeraar in de Sterrekunde aan de K. K. Universiteit te Weenen, enz. enz. Uit het Hoogd. vertaald en met aanteekeningen verrijkt door R. Lobatto, Math. Mag. et Phil. Nat. D ct. « 2.40

Verklaring eener nieuwe en vereenvoudigde handelwijze voor het trekken van den cubiekwortel, zoo uit volkomen als uit onvolkomen cubiekgetallen; opgesteld ten dienste der Scholen en Gymnasia, door R. Lobatto, Math. Mag. et Phil. Nat. Doct. « 0.50

Denkbeelden nopens de bevordering van nijverheid door onderwijs, uit het Hoogd. van Dr. C. F. Nebenius, Staatsraad, Directeur van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken van het Groot-Hertogdom Baden, President der Commissie van Wetgeving, en Curator der Universiteit Heidelberg, Commandeur van het Grooth. Bad Zahringer Leeuwenorde, en van de Grooth. Hessische Lodewijks-orde (Staatsbelang.) « 0.60

Theoretisch en Practisch Bouwkundig Handboek, ten dienste van Ingenieurs, Architecten, Opzigters, Timmerlieden, Metselaars en verdere Bouwkundigen, door W. C. Bake, Oud-Kapitein Ingenieur, met koperen platen, 2e verb. en vermeerderde druk 7e aflevering « 2.50

Vrijmoedige stemmen tot behoud van 's Rijks Atheneum te Franeker, door Mr. A. Telting « 0.40

ADVERTENTIEN.

§ § § Heden overleed alhier op het onverwachts, † † aan eene bezetting op de borst, tot mij en § mijner Kinderen diepe droefheid, mijn waarde Echtgenoot, *N. W. VAN DER VAART*, in leven Turfschipper, varende op deze Stad, in den ouderdom van ruim 61 jaren.

Vlissingen, A. R. VELDSMA,
den 3 Augustus 1842. Wed. N. W. van der Vaart.

NB. De affaire zal door de Weduwe, met behulp harer Kinderen, gelijk voren, worden uitgeoefend, waartoe zij zich in de gunst harer geachte Stad- en Landgenooten aanbeveelt.

De stoomboot de Schelde

zal, van af den 15. dezer tot nadere aankondiging, buiten de vaart blijven, wegens aan dezelve te doene herstellingen.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 9. Augustus. Sedert den 6. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Hermite, F. Obar, Odessa, tarwe; Heinrich, H. Maas, Havanna, suiker; de Phœnix, S. Suhrbier, Riga, hennipzaad; The Brighton, H. Couper, Bayman, B Carter, beide suiker, Cowes; de Commercie, J. de Græve, Cowes, stukgoed; Jane Barter, D. Lunieman, Buenosayres, huiden; Defiance, H. Harm, New-Castle, stukgoed.

Voor Brussel bestemd:

De Feniks, H. Diepenbroek, Riga, timmerhout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Fanny, P. Fretwust, Riga, Henriette, P. H. Fretwust, Riga, Anna Margaretha, J. Brandhering, Rostock, Julia, J. J. C. Hamer, Wismar, Hans, P. Nieman, Riga, Duo Fratres, J. Fonness, Noorwegen, die Faube, J. von Ehren, Villa-Nova, alle ballast.

Van Gend gezeild:

Cathinka, J. C. van Selon, ballast, Oostzee.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.